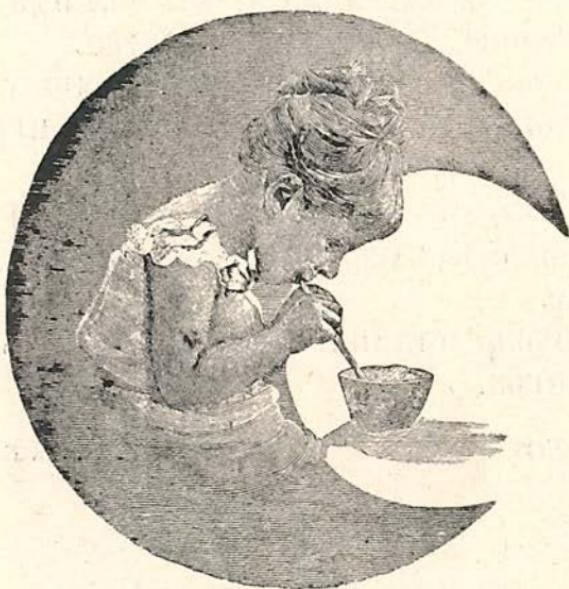

Сапунени мъжури.

И пакъ захвана старата си пъсень, пакъ се
запада, — казваше възпитателката на ней-
ната обична госпожица Милка.

— Ихъ, ето че се пукна! — извика ядосано
Милка. — Ти все ми бъркаш! Нà, колко бъше
големъ и хубавъ . . . зеленъ, свѣтъше, като огънь.

Току що захвана да бъбрешъ, и той изведенажъ
се пукна

— Той не се пукна отъ моитъ думи. . . . ти
само измисловашъ . . . Виждъ, сапуненитъ части-
чки на всѣкждъ се разхвъркаха . . .

— Е, че какво, като сѫ се разхвъркали . . .

— Какъ така . . . и дрѣшката ти е цѣла
сапунена.